

GEMENGD NIEUWS.

De behandeling der Duitschers in Indië.

Geïnterneerden worden als strafgevangenen behandeld.

Omtrent de behandeling der Duitse geïnterneerden in Nederlandsch-Indië zijn bijzonderheden vernomen, welke vervat zijn in een schrijven van 9 Augustus uit Kobe.

Uit dit schrijven blijkt, dat in totaal 3079 personen geïnterneerd zijn, waarbij 340 staatsgevaarlijke Nederlanders en 32 Nederlandsche vrouwen.

Op 10 Mei werden de Duitschers op het marktterrein te Soerabaja, te Batavia en te Priok bijeengebracht en naar de kampen te Ngawi en Onrust gebracht.

Te Ngawi zijn 30 tot 40 menschen in één vertrek gehuisvest. In 't eerst waren stoelen noch tafels aanwezig. Alles werd den gevangenen ontnomen. De bewaking is zeer streng. Des morgens wordt er gedurende 8 tot 10 minuten gelegenheid tot wasschen gegeven, in welke tijd ook het lijfgoed gereinigd moet worden.

Scheermessen mogen de gevangenen niet bezitten.

Het ontbijt bestaat uit zeer slechte koffie en een stuk oud brood. 's Middags wordt rijstsoep, rijst en een hoeveelheid sambol uitgereikt. Het avondmaal is gelijk aan het ontbijt.

Na 14 dagen werden stroo en zakken verstrekt, na vier weken mochten de geïnterneerden klamboes ontvangen.

De toestand te Onrust is veel ongunstiger dan te Nwagi. Het zou daar zoo zijn, dat de gevangenen zonder uitzondering sterk zijn afgevallen, zoowel door de gebrekkige verzorging als ook door de afschuwelijke behandeling.

Eenige transporten van geïnterneerden naar Atjeh hebben reeds plaats gehad. Brieven worden de gevangenen voorgehouden, zoodat zij ze kunnen lezen, overhandigd worden ze niet. De gevangenen mogen tweemaal per maand schrijven.

Duitsche vrouwen, van wie bekend was, dat zij actief hebben deelgenomen aan partijacties, zijn zonder uitzondering tezamen met haar kinderen geïnterneerd o.a. in Banjoe Biroe bij Salatiger. Zij krijgen dezelfde soldatenkost als de mannen, aanvankelijk was dit ook met alle kinderen het geval.

Persoonlijke chicanes en vernederingen hebben herhaaldelijk plaats.

De weerlooze vrouwen geraakten binnen korten tijd in een zoo zenuwachtige stemming, dat velen symptomen van ineenstorting vertoonden.

Een geval is bekend, waarbij een Nederlandsche dokter weigerde een vrouw te helpen, toen deze zich niet wel gevoelde.

De Duitse vrouwen mogen slechts vergezeld door agenten van politie uitgaan.

„Samenvattend,” zoo eindigt dit schrijven, „is helaas ondubbelzinnig bewezen, dat de haat der daar wonende Nederlanders alle perken te buiten gaat. De geïnterneerden worden als strafgevangenen behandeld (zij krijgen ook gevangenskleding en uniform), en de weerlooze vrouwen zijn overgeleverd aan de willekeur van den ernstigsten aard der Nederlandsche autoriteiten.